

Haikuk

MIRE MEGVIRRAD 37/52

Ó, a Balaton! –
szeptemberi nyugalma
vándornak gyógyír.

(japáni apokalipszis)

Legény a gáton –
átverekszli most magát
ki kamikázé!!!

Szénás szekéren
megy a nyár és jön az ősz –
tél meg kevélyen.

Hajnali órán
utcán vajon ki kopog –
ki előzőtt meg.

Köröttem a fény
sötét-világos vére
olvad és alvad.

(Paul Eerik Rummo)

Felhőn látható
hangok árnyékképei
mint templomtornyok.

(Paul Eerik Rummo)

Szeptemberi nap
csípős tőzegáfonya
mocsáron csillog.

MIRE MEGVIRRAD 38/52

Viharos erők.
Az ember mily erőtlen –
szél sodorja el.

(japáni apokalipszis)

Nem Nostradamus
csak az emberi álom
jósol jövődőt.

Hajnali órán
megébredek a Nappal –
jön-megy egy árnyék.

Útszéli prizma –
az utászok lapátján
kavics a köbön.

A bagolyasszony
szavak bűvöletében
befőtött készít.

Gyanútlan világ –
fölkap a szél s eltemet
észre sem veszed.

(etüd)

Álmodtad: pelenkázna,
halottat mosdatna,
valamelyik őszöd.

MIRE MEGVIRRAD 39/52

A Nap és a Hold
– ó két semmirekellő –
versenyhelyzetben.

(Tari Istvánnak)

Napszél fú/vallat
álmaid kavarja föl –
mái örömed.

Hajnali órán
haiku nyugtalanít
még se írom meg.

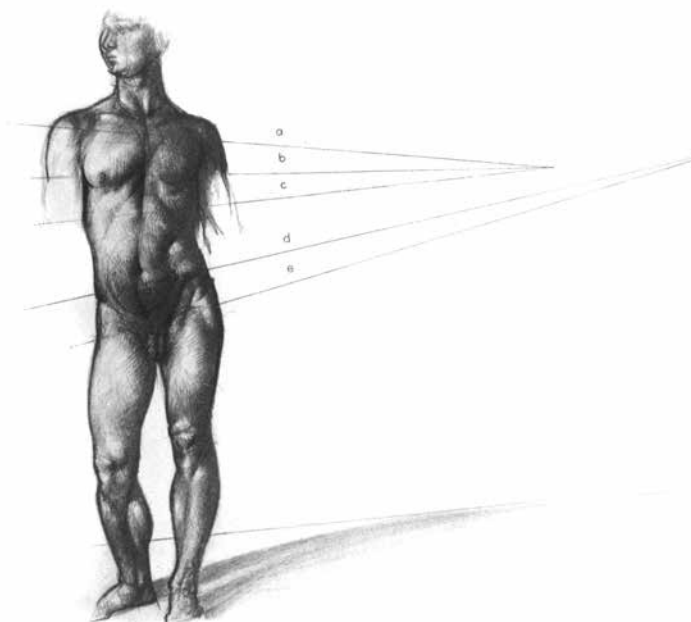
Szétszórt igéim:
tiporják most ím egyre –
új élet sír fel.

Állékony idő:
a Hold nem fogy s nem telik –
miccenésre se...

Reggeli álmom
költő lány jött 'kötéllel' –
haikut hozott.

(etüd)

Az öröm makulátlan
de ha nem vagy
ki nevezi meg csókjainkat.

Részlet a Művészeti anatómiából